

Helg

i Smaalenene

Noe å tenke på til neste påskes utru

Påsken er for lengst forbi, men det er lov å mimre litt før neste. Mens meldinger om innesnødde kolonner i den forblåste norske fjellheimen haglet fra mediene koste jeg meg med innendørs maling ikke langt fra Mysen-byen hos fornøyd avkom de første dagene. Trengte ikke ski, truger eller grave meg ned i tide, selv om det blåste på sandhaugen også. Herlig med bare veier og korte avstander. Men litt primitivt skal en jo ha det i påsken, så det ble en tur i fjella for å smake litt

på villmarkslivet. Det er jo det som er sjarmen! Først gå seg skikkelig varm, fyre i ovnen til veggene dirrer og vinduene renner. Vaske og herje litt inne og ute til varmen igjen har nådd kroppen. Når maten er fortært og mørket siger innover har dyna blitt varm nok til å krype innunder. Sovner med et salig smil og bråvåkner ved totida. Må på do! Oi, det betyr ut. Ok, det er jo ikke snø og utedassen ikke så himla langt unna og dessuten bør det gå fort. Mens jeg sitter der og trykker hører

Mote på magen



SLYNGE: Emily Johanne (9 uker) tett mot brystet til mamma Linda Dagrød fra Aremark. Anne Ramberg-Mohen fra Spydeberg, føler at en slynge var vanskelig å finne ut av, og råder mødre til å prøve ut før de kjøper.



SJAL: Cathrine Strand Bjørnland fra Rygge med Aurora (7 måneder) i sjal.



BLIR HJEMME: Gro Hovland forteller at barnevognen som oftest blir hjemme, men at den fortsatt blir brukt.



BABYFLØRT: Marie Hovland og Amadeus Tangen har allerede begynt å flørte fra ryggene til mødrene sine.

De har dukket opp i skogen og i trange butikker. I gatene og på små kafeer. Gradvis vil bærere innta Norge. Spår Gro Hovland fra Askim.

Antakeligvis har du allerede fått øye på dem. Kvinnene med bylter på magen og ryggen. Spaserende langs Solveien i Askim, på knærne i hagen i Spydeberg, langs trange butikkhyller og opp bratte trapper på Askimtorget. Mødre som lar barnevognene bli stående hjemme, og som i stedet tyller barna sine inn i fargerike sjal og stropper, tett, tett inntil kroppen.

Jeg finner seks av dem på Le Cafe på Askimtorget. Gro Hovland fra Askim har sporet dem opp via internet, og samlet dem sammen for å utveksle erfaring og kunnskap, men også for å spre det gode budskapet videre til alle andre mødre som tilfeldigvis skulle befinne seg på Askimtorget i dag. En bunke med informasjonskort ligger på bordet.

– Det er mange som kommer bort, og er nysgjerrige og spør, forklarer Gro.

Selv oppdaget hun fenomenet for omtrent et halvt år siden. Da satt hun i to døgn, og leste alt hun kunne finne om bæring på internet. Siden har Gro daglig vært innom internettetsiden «Tett Inntil, for å holde seg oppdatert om det nyeste, og skrive litt med andre «bærere.»

– Det er et sosialt samfunn hvor vi har blitt kjent med hverandre. Det er mange, over tusen stykker som er innom der fra hele landet. Mange forteller om nye ting de har kjøpt. Eller hvis vi har sett noen som bærer, kan det hende vi spør: «Var det noen med et blått sjal på Bøler?» Og da er

det kanskje noen som svarer at: «Ja, det var meg», forteller Gro.

Hun forklarer sin store entusiasme for bæring med sin store kjærlighet for Marie på ni måneder.

– Man vil jo det beste for barnet sitt. Bæring gjør hennes så glad. Hun kan sitte tett inntil meg, men samtidig få oversikt. Det blir ikke som å sitte i barnevogna og streve med å se opp. Samtidig er det så praktisk. Jeg har hendene frie, og kan for eksempel vaske golv eller gjøre andre ting, mens hun er med på alt, forklarer Gro. Hun har på seg en Mei Tai, et enkelt firkantet tøy-stykke og fire stropper som knyttes rundt livet. Gro har sydd sin selv. Og har i tillegg sydd en til Julie Tangen fra Askim, som hun har rekruttert fra barselsgruppa.

– Gro har snakket en del om hvor bra det er i gruppa vår, og så fikk jeg låne en Mei Tai av henne da jeg var i Thailand. Det var veldig praktisk, for det er så mange trange gater der, konstaterer Julie.

Gro smiler.

– Det er bare så genialt, at man gjerne vil spre det videre, sier hun.

Med øynene festet på Marie. To mødre med to store barnevogner kommer kjørende, og prøver å trengse seg forbi kvinnene med barn hengende på magen og ryggen. Det tar tid, for de seks mødrene enser ikke mye annet enn sine små barn tett, tett inntil seg.



Rose Maria Korol
redaksjonen@smaaalenene.no



BÆREENTUSIASTER: Mødre fra hele Østfold samles fra tid til annen, for å utveksle erfaringer og tips om bæring. Her på Le Cafe i Askim.

ustning

jeg noen uhyggelige lyder. Først som rare ul og deretter svak knurring. Jeg ser ut i svarten, men oppdager intet annet enn en klar stjernehimmel. Etter hvert er kroppen som kun er iført truse og t-trøye iskald og hjertet hamrer så det suser i øra. Søren hva gjør jeg nå? Her sitter jeg hjelpeløs, sikkert 30 meter fra koia og kanskje to kilometer fra bebyggelsen. Dessuten har jeg ikke med mobil, gps eller skritt-teller. Kart og kompass ligger i koia og jeg mangler lomme-

lykt. Det begynner å føles virkelig farlig alene i svarte Trømborgfjella. Kan jo skyldes meg sjøl som ikke har forberedt meg bedre. Dessuten tror jeg omega3-pillene, blåbærtilskuddet, ginseng og rosenrota ligger igjen hjemme i byen. Nå er jeg virkelig ille ute og dessuten helt uten kontakt med resten av verden over ubestemt tid. Til slutt må jeg bare ta en beslutning. Fryse i hjel på utedassen eller bli spist av et eller annet. Jeg får jo ikke tatt et bilde en gang. Etter

nøye overveielse finner jeg ut at det er lite sannsynlig at noen vil finne på å sette tenner i en gammel, skjelvende blåhvit påskekjerring som minner mest om en frossen kalkun, så jeg styrter ut og finner koiedøra. Innenfor er lyden enda sterkere: Mannfolksnork!! Var det den lyden som var det grusomme uhyret der ute? Hvordan klarte vi oss før uten å ha kontakt med omverdenen døgnet rundt?

SMAA BЛИKK



Liv Johansen, vaktstasjonssjef.



TETT INNTIL: Julie Tangen synes det er koselig å ha Amadeus så tett inntil seg. Og veldig praktisk også.

FAKTA



SY SELV

- Bruk solid stoff, men ikke for stivt.
- Hoveddelen består av to tøystykker på ca 45x50 cm. Legg til en cm sømkant rundt hele.
- Selene oppe syes av to stykker på 200x18 cm, eller fire stykker på 160x9 cm som brettes på langs.
- Selene nede syes av to stykker på 90x18 cm, eller fire stykker på 80x9 cm som brettes på langs.
- Legg også til en cm sømkant rundt alle selene. Lurt å sy forsterkninger der hvor selene festes til hoveddelen.
- Sjekk også Internet <http://www.tettinntil.com>

Intime erfaringer:

«Jeg kom borti det her av ren desperasjon. Barnet mitt ville ikke legges ned, og jeg måtte holde henne hele tiden. Jeg fikk ikke gjort annet. Nå kan jeg til og med gjøre hagearbeid med henne på ryggen. Det er så praktisk!»

Anne Ramberg- Mohen, Spydeberg

«Før hadde jeg en vanlig Baby Bjørn som du kan få i de fleste butikkene, og den var veldig grei i starten, men så ble den for tung. Så fikk jeg låne en Mei Tai av Gro i Thailand. Det var kjempepraktisk, fordi gatene er så trange der. Og så bærer man mye mer riktig med en Mei Tai. Dessuten er det mer behagelig for barnet også, blant annet fordi knærne er høyere enn rumpa, og vekten er bedre fordelt.»

Julie Tangen, Askim

«Jeg skulle ønske at jeg oppdaget bæring my tidligere. I begynnelsen satt jeg mye i sofaen og holdt Marie. Men med en Mei Tai, kan du gjøre så mye annet i tillegg. Det er så deilig! Noen mødre forteller meg at bæring ikke er noe for dem, at barna deres er så aktive, men Marie er også kjempe aktiv. Hun sitter likevel rolig i en Mei Tai. Det er fordi det er så mye spennende som skjer, og hun får være med på alt som mamma er med på.»

Gro Hovland, Askim